

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Hvor got er det at tienne Gud

Citation: Kingo, Thomas: "Hvor got er det at tienne Gud", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 387. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid102886.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

En anden over Evangelium, Under dend Melodie: Hvad kand os komme til for Nød, etc.

1.

HVor got er det at tiene Gud,
Og i hans Fodspoor rende,
Og alt sit Hierte til hans Bud
Med Fliid og Andagt vende:
Thi hver dend Siæl som Gud attraar,
Og Forsmag paa hans sødhed faar,
Vil hand i Naade kiende.

2.

Paa Siælens Vegne vil hand saa
Hver hungrig vel affspiise,
At hand skal Man og Hunning faa
Til krafftig Trøst og Liise;
Ja Legemet i Hungers Nød
Vil hand til et nødtørfftigt Brød,
Sampt Raad og Lykke viise.

3.

Fem Tusind Mand til JESum gaar,
Som i hans Forsyns Øye
Og i hans Hiertes Omhu staar,
Hand vil og sig bemøye,
At deres Brød og Biering ey
Skal skorte paa saa good en Vey,
Men findes dem til nøye.

4.

Gud ey behøver Regne-Bog
Og Spiise-Taxt at leye,
Hand er aff Ævighed saa klog,
Som Himlen har i Eye,
At hand til hver udi sin Stand
Sit Levnets Brød uddeele kand,
Og ved sin Forsyn veye.

5.

Fem Bygbrød og To Fiske her
Fem Tusind Mand ey tære,
Men og Tolv Kurve Levninger
Mand kand fra Maaltid bære:
Saa trives vel vort Føde-Brød
I Jesu rige Haand og skiød,
Hvis Navn velsignet være.

6.

Gid Jeg, O Jesu, følger Dig,
Og Haabet paa Dig setter,
Jeg veed Du vel forsørger mig,
Og saa min Tarv indretter,
At Jeg i mine korte Aar
Min Deel med Gud og Ære naaer,
Det Haab mig altid letter.

7.

Jeg derfor paa din Forsyn vil
Henkaste ald min Lykke,
389 Og stedse sette Hiertet til
Dit Raad og Himmel-Tykke,
Saa veed Jeg vist, ihvor det gaar,
At alt det, som din Haand mig faar,
Er et velsignet stykke.

8.

Skal Jeg og intet andet faa

Kingo, Thomas, *Samlede skrifter*, 1939-74.

End Levninger, som falde
Fra andres Bord, og Jeg skal gaa
Til dem om Hielp at kalde:
Dog sidder Gud hos mig til Fad,
Som strøer sin Trøst oppaa min Mad,
Og sødgiør Armods Galde.

9.

Deel derfor til mig hvad Du seer
Der mig kand gavnligt være,
Jeg takker, og vil intet meer
I Verden her begiære!
Du rammer selv min beste Tarv,
Og giver Himmelen til Arv,
Med ævig Fryd og Ære.
Th. Kingo.